

vel, naar den kom til et Punkt, hvor en Ændring af Valgloven, der maatte anses for nødvendig, forudsatte en Grundlovsændring, stille Forslag om en saadan. Denne Fortolkning tilfredsstiller mig ikke helt, fordi jeg vil mene, at hvis Spørgsmaalet om en Valglovsrevision ogsaa medfører Spørgsmaal om en Grundlovsrevision, hvad meget let kunde ske, hvis vi vil gennemføre Enkeltmandsvalg helt ud — det var det ærede Medlem Hr. Rode enig med mig i —, saa maa vi til en Grundlovsforandring, det vil i hvert Fald være praktisk. Men skal vi til en Grundlovsrevision — maa jeg indskyde den Bemærkning, at jeg meget godt kan slutte mig til det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelse om, at vi samtidig med at sige: denne Valglovsrevision, som vi egentlig ønsker, kræver en Grundlovsrevision, godt kan foretage en midlertidig Ændring til det første Valg, det kunde jeg meget vel tænke mig —, vil jeg dog mene, at det store Apparat — det viste sig jo den 6. September i Fjor, at det var lige paa Nippet; der manglede ikke meget i, at det hele var glippet; der var kun 2½ pCt. over de nødvendige 45 pCt. — kan det vist ikke nytte at sætte i Bevægelse for denne ene Ændrings Skyld, der skulde aabne Adgang for en ny Valglov, saa maa man vist se sig om efter andre Spørgsmaal, der samtidig er modne til at tages op. Derfor vil det altsaa efter min Mening ikke være nok, at Valglovskommissionen ifølge det ærede Medlem Hr. Rodes Fortolkning kan indstille et saadant Punkt til Revision, men der maa samtidig forberedes en almindelig Grundlovsrevision, som det da vil være paa Tide at faa gennemført. Men den højtærede Indenrigsminister Hr. . . . (Indenrigsministeren [Sigurd Berg]: Sig det bare helt ud.) Hr. Sigurd Berg — ja, nu har vi for Resten Lov til at sige det — den højtærede Indenrigsminister erklærede nu, at Valglovskommissionen efter hans Mening skulde holde sig indenfor den nuværende Grundlovs Rammer, og den højtærede Indenrigsminister vilde altsaa ikke gaa ind paa det ærede Medlem Hr. Rodes Opfattelse. Ogsaa under Hensyn hertil maa jeg mene det rigtigt, at der fra vor Side bliver stillet Ændringsforslag til anden Behandling af Lovforslaget, der kan klare dette saavel som de andre endnu uklarede Spørgsmaal.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg kom ind paa Grundlovsspørgsmaalet, og det var ganske interessant, at det ærede Medlem lod det ærede Medlem Hr. Rode vide, at Appetitten kommer, medens man spiser; naar det ærede Medlem Hr. Borgbjerg skulde i Lag med Grundloven, saa var der mange Spørgsmaal, og meget dybtgaaende Spørgsmaal, han ønskede rejst; og saa ved jeg jo ikke, om det ærede Medlem Hr. Rode vil finde det opportunt at gaa den Vej. Men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, at der er ikke noget mærkeligt i den Udtalelse, jeg fremkom med om Ministeriets Stilling med Hensyn til at tage Grundlovsspørgsmaalene op nu. Det, der er blevet sagt fra Venstres Side, er, at vi ikke har ønsket videregaaende Ændringer af Grundloven, før Sønderjyderne var repræsenterede; det blev fremhævet meget stærkt, og forsaavidt der overhovedet blev Spørgsmaal om, hvorvidt man da tænkte sig, saadanne Spørgsmaal skulde tages op, blev der Gang paa Gang svaret, at vi jo kunde se, om der rejste sig Krav fra sønderjydsk Side om saadanne Ændringer. Dette glemmer det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, naar han taler om Venstres Stilling til Grundlovsspørgsmaalet. Jeg maa fastholde, at det vilde være meget urigtigt nu at komme ind paa at overveje en Grundlovsrevision, og jeg føler mig ganske overbevist om, at det er meget faa i Befolkningen — jeg kan saamaend godt tage det ærede Medlems eget Parti med —, der vil finde, at Øjeblikket er vel valgt til at komme ind paa Grundlovsforhandlinger. Det ærede Medlem var meget højt oppe, da han talte om disse Spørgsmaal, han var endog saa højt oppe, at han meddelte os, at han manglede Ord (Borgbjerg: Ja, parlamentariske). Naa, var det kun parlamentariske Ord? (Borgbjerg: Ja, ellers har jeg rigeligt med Ord). Naa, men det ærede Medlem savnede dog Ord, og jeg kom til at tænke paa en Udtalelse fra tidligere Grundlovsforhandlinger, hvor det ærede Medlem betroede os: Hvad skal jeg sige, mine Ord vil ikke meget sige. Denne Udtalelse rinder naturligt en i Hu, naar man staar overfor det frygtelige, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg savner Ord for at udtrykke den Følelse, han nærrede overfor de Udtalelser, jeg var fremkommet med. Det